

agrupació excursionista atalaia

FEDERADOS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 2931257 - VILANOVA I LA GELTRU

C I R C U L A R P E R A L S S O C I S

NOVEMBRE DEL 1969

El nostre Campament - Aplec

Cada any, el primer diumenge d'octubre, ja sabem on trobar-nos.

Tothom sap què es va fer i com es va fer. El dissabte, dia quatre, a la nit, hi havia instal·lades, ben bé, setanta tendes. A dos quarts d'onze, entre tots, vam procurar que el foc de camp fos molt divertit. Com que aquest comentari no pretèn ser una desfilada d'actes pelats —ha d'haver-hi alguna cosa que dongui suc—, hem de dir que a la vetllada li va mancar serietat, més que serietat, bona educació, per part d'alguns passius, que l'agués fet molt més divertida.

Hi ha persones que durant el dia no parlen, en canvi ho compensen xerran fins a les quatre de la nit; cosa que, naturalment, molesta els qui estan dormint.

El diumenge va passar molt entretingut. Entre el Cross —que s'endugué un altre cop Joan Ramon Gàlvez—, la correidissa de noies —que despertà gran animació—, la Ginkama —que pels que hi vam participar va ésser molt enrevesada—, la missa —que va ésser de tothom, amb cants i guitarres—, les sardanes que

van ésser molt airoses —sovint, però, amb anelles massa bonyegudes—; molt ben interpretades per la Cobla Sitgetana, el concurs fotogràfic —que va assolir gran èxit—, entre totes aquestes coses, doncs, i l'ambient de germanor que cada vegada va adquirint aquesta diada, el matí del diumenge passa força divertit.

A la tarda, a més dels tradicionals jocs pels infants, hi hagué l'actuació del Grup de Folk, Cataifa-2. No ens equivocarem si diem que ens van sorprendre a tots amb la seva cantada. Van cantar vint-i-sis cançons de diversa procedència. Entre les cançons hi hagué "La Vaca Suïssa", d'en Pere Quart, gran poeta català, musicada per Pere Tapias.

Finalment, El Cant dels Adeus, en una rotllana immensa i deforme, donava l'epíleg a aquesta nombrosíssima concentració de persones.

Llàstima que darrera del monòlit a Pompeu Fabra hi hagi tres o quatre cops de brotxa d'individus que es pensen que són altres Joan Miró...

X. G. P.

El Castell i la Baronia de Jafra

Ja contàrem al parlar del castell d'Olivella, que Jafra era un dels agregats que formen aquell terme. Com ja veurem més endavant, l'anexió no fa pas massa temps que es consumà. Hom opina (i així es consigna en el "Nomenclator de pobles i poblats de Catalunya") que la verdadera grafia del lloc es "Jafre". Prop de Torroella de Montgrí hi ha la població de Jafre de Ter. La semblança de noms ha fet suposar que persones procedents d'aquella vila empordanesa haurien fundat la baronia de Jafra, de Garraf.

Respecte a l'etimologia o origen del nom de Jafra no hi ha unanimitat de parers. Moreu-Rey opina que és un topònim foraster, possiblement transportat pels repobladors vinguts a les regions conquerides al domini musulmà. L'antropònim originari de Jafre diu que és Jocfred o Wifred. Joan Coromines és del parer que Jafre és un nom musulmà, probablement mossàrab. Francesc de B. Moll no esmenta Jafre en "Els llinatges catalans", però sí Jafer, el qual diu que potser ve de l'àrab "jafir", dur. Particularment creiem en aquest origen aràbig, ja que les més antigues grafies del topònim així semblen indicar-ho.

Un document del Cartoral de Sant Cugat datat el 1143, en el qual Guillem Ramon otorga testament a favor dels seus fills, esmenta, en parlar del castell de Campdàsens, "et locum de lafar cum suis pertinencis", que concedia al seu fill Pere. En el document de fundació del monestir de Sant Vicenç de Garraf, datat el 1163, hi signa entre altres "Raymundus de Jafar".

En els segles XIII i XIV són esmentats repetidament els germans Guillem i Bonanat Jafer, o Jaffero, els quals foren respectivament jutge i batlle reials de Vilafranca del Penedès. A la "Història de Ribes" de mossén Malgà, es diu que l'any 1323, Guillem Rubí i Bernat Samà requeriren a Bonanat de Jafra que no

comprès a Bernat Guillem de Ribes cap mena de bestiar de pel o llana.

El castell de Jafra el veiem esmentat per primera vegada en un document de l'any 1332, citat per Carbonell i Gener en "Set assatjos històrics". Es tracta d'una concòrdia establerta entre la Universitat de Sitges i el senyor del castell de Jafra. En ell es diu que "los homens de Sitges poden llenyar, palmejar, abeurar per lo terme i castell de Jafra, exceptat deveses i margenades... llenyar per muntanyes i altres llocs llenya que sia sobra terra. No llenyar llenya de tall en arbres de boscos, ni fruiters, sinó en troncs i branques àrides... seques, solament a ús de cremar". El senyor de Jafra posseïa ja aleshores el títol de Baró. Aquest dret de llenyejar en els boscos de la baronia de Jafra era concedit també l'any 1399 als homes de la vila de Vilafranca. En el fogatge de 1359, "Jafer" era contabilitzat dins el terme de Sitges.

En un document de l'arxiu del Mas Trader, datat el 1622, es diu que: "Les terres dites 'lo pas' del terme d'Olivella, propietat d'Aliona, per la part de migdia afrontaven amb el terme de Jafer". En un document de l'any 1645, de l'arxiu de Can Suriol, hi signa "Joseph Cata... Baronis Baronia de Jaffre". En un altre document procedent del mateix arxiu i datat el 1660, consta com a senyora de Jafra "Dna. Marianna Bertran viduam relictam". En un tercer document, del 1681, s'esmenta "Joseph Cata i Bertran... B. de la Baronia del terme de Jafra de Cata".

En el segle XVIII, segurament per manca de descendència masculina, la Baronia passà a Maria Catà, la qual marià amb Joan Martí i Muntaner. Sembla que sols tingueren descendència femenina, ja que una filla es casà amb Francesc Papiol, i un fill d'ells, Lluís Papiol i Martí, passà a ésser Baró de Jafra. Els Papiol vivien a Vilanova, a la casa convertida avui dia en Museu Romàntic. Fran-

cesc de Papiol i de Padró, l'any 1790 ens torna a parlar del castell de Jafra, dient-nos que a les escriptures més antigues conservades a l'arxiu familiar es llegeix, "Termini et castrí de Jafeto", posteriorment "Jafero", i en les més modernes "Jafre" o "Jafra". També diu en aquest interessant document que s'han trobat sepultures antigues en diverses parts d'aquell terme, així com sitges, excavades a la roca.

Segons els documents del cadastre d'Olivella, la Baronia de Jafra tenia encara l'any 1790 terme propi. El 1819 ja era anexionada a Olivella. Fins aleshores la riera de Jafra (també dita del Carxol) havia fet de frontera. A la segona meitat del segle XIX es numeraren les masies. Les que corresponien a l'antic terme de Jafra portaven el següent ordre: 1. Maset de Baix, 2. Maset de Dalt, 3. Mas Nou, 4. Can Vendrell, 5. La Capella, 6. La Fassina, 7. Can Marcer, 8. Casa del Capellà, 9. Casa Nova, 10. Can Ramonet, 11. Mas Llorenç, 12. El Morsell, i 13. La Plana Novella. Poc temps després de finida la guerra civil encara eren

habitades quasi totes aquestes masies. Actualment sols ho són Can Marcer, la Casa Nova i La Plana Novella. El nucli de l'antigua Quadra de Jafra, anomenat popularment La Capella, fa llàstima de veure amb l'església i el cementiri profanats i en camins d'enrunar-se completament. L'abandó per part de les persones responsables i la falta de civisme d'alguns visitants ocasionals han fet estralls. Fins i tot els ossos dels difunts hagueren d'ésser traslladats al cementiri d'Olivella per tal d'evitar macabres antreteniments de gent sense escrúpols ni consciència.

En quant a les característiques i situació del desaparegut castell de Jafra, del qual tenim solament les escasses notícies documentals esmentades, no n'hem trobat el mínim vestigi. Es opinió nostra que estava situat en el nucli anomenat La Capella. Potser un estudi dels documents que puguin guardar-se a Can Papiol podrien donar llum sobre l'origen i desaparició d'aquesta fortalesa.

V. C. V. - J. V. B.

Participació en la I Marxa Excursionista de la Comarca del Maresme

El dia 28 de setembre s'efectuà la I Marxa Excursionista del Maresme, en la que hi participaren tres equips de la nostra Entitat.

Es donà la sortida dels marxadors a la part N. de la ciutat de Mataró, prop del Parc Municipal. D'aquí es dirigiren cap a Can Dori i al turó del mateix nom. Es travessava la serra de Can Bruguera pel collet del turó de Cabanyes, i passant per la font de l'Espar es seguia el torrent de Manyans, deixant-lo després per pujar fins al coll del turó de la Gola. Es donava el tomb complet a aquest turó, finalitzant la volta a la masia de Cal Nom. En tot el recorregut hi havia abundància de boletaires, més els rovellons no estaven en proporció amb tants recolectors.

Des de Cal Nom s'ascendia fins al coll del Turó de les Rovires i contornejant la capçalera del torrent de les Pregunteres es feia cap a l'esplanada de Can Castells, on hi havia el control de descans per a

dinar. Seguint la cursa es passava per Can Cabanyes d'Argentona, casa pairal de molt bona presència i d'on en procedeixen els Cabanyes de Vilanova. S'efectuava una forta ascensió per tal de pair el dinar, i contornejant la serra de les Olivelles es descendia, finalitzant la cursa en el bosc de Sant Jaume de Trajà.

Els nostres equips portaren una orientació excel·lent. Direm tan sols que havien sortit dels últims equips i portant-ne més de setanta al davant, finalitzaren la cursa quan amb prou feines una trentena l'havien cobert feliçment. Els organitzadors de la prova, membres tots ells de l'agrupació Científic Excursionista, ja els anunciaren l'inmillorable puntuació que havien obtingut, enterant-nos posteriorment de que ocupaven els primers llocs de la classificació.

Aquesta es la següent:

1	74 Blanca Forgas - Lluís Daviu	34
2	75 Silvia Font - Joan Virella	42
3	76 Cpció. Pallarès - Josep Ràfols	44

Per a Entitats s'obtingué també el primer lloc.

Una visita al Museo Alpino de Zermatt

Para todo alpinista que pase unos días en la villa suiza de Zermatt, es casi una obligación visitar el conocido Alpine Museum, curiosa muestra histórica del desenvolvimiento que ha tenido el Valle de Zermatt y la conquista de sus montañas. La fundación data del 1904, pero su renovación y actual origen, en 1945, parte de una idea que fué promocionada por un grupo de amigos de la montaña y de Zermatt, que se constituyeron en Asociación, bajo el nombre de "Centre Alpin de Zermatt". Partiendo de pequeñas colecciones y además de la preciosa colección Seiler, la Asociación instaló el Museo en un anexo del Hotel Seiler. Más tarde, por ampliación del hotel, se trasladó el Museo a un nuevo edificio contiguo, y que fué inaugurado en 1958, quedando consagrado a la historia del alpinismo, a la geología, la fauna y la botánica de todo el valle.

Una vez hecha esta introducción, visitemos el Museo.

A la izquierda de la sala de entrada, están una serie de paneles con fotografías, documentos y gráficos, referentes a las conquistas de las cimas de los alrededores de Zermatt. La primera ascensión que se tiene noticia, fué al Klein Matterhorn o Pequeño Cervino, de 3.883 m., efectuada por H. B. de Saussure en 1787. Se pueden ver también documentos relativos a la ascensión al Breithorn, así como fotocopias de los libros de viajeros de los hoteles Seiler y Riffelberg en los que se relatan las primeras ascensiones del Lyskamm, del Castor y de la Rosa, en 1854, por los hermanos Smyth, y del Alphubel por Leslie Stephen.

Dufourspitze, punta más alta del Monte

John Tyndall, con su piolet y su tienda, aparecen en el panel dedicado a la conquista del Weihshorn. También se observa la última firma en el registro del Hotel Monte Rosa, de Lord Francis Douglas al regreso de la primera ascensión al Obergabelhorn, puesto que un día más tarde resultaría muerto en el descenso del Cervino.

La parte más importante de esta sección, es la dedicada a la conquista de la montaña más característica del valle: el Cervino o Matterhorn, de 4.477 m. Aparecen en ella los italianos que intentaron la ascensión por la vertiente Sur, entre ellos el famoso Guido Rey. No faltan también los conocidos grabados de Gustavo Doré, además de fotografías de la construcción de la cabaña Solvay y de otros refugios del Cervino. Un lugar relevante está dedicado a los primeros vencedores de la pared Norte, los hermanos Franz y Toni Schmid, en 1931. Esta misma pared, era vencida en solitario en 1965, por el italiano Walter Bonatti, en pleno invierno.

Con motivo del centenario de la ascensión al Cervino, se creó una sala especial llamada "14 Juillet 1865" donde se recoge todo lo concerniente a la conquista y catástrofe de la primera ascensión. Está presidida esta sala por un enorme retrato de Edward Whymper, así como objetos personales y dos piolets, uno de los cuales lleva inscrita la siguiente frase: "Quand j'ai employé ce piolet, j'ai toujours réussi" ("Cuando yo empleo este piolet, siempre tengo éxito"). Se muestran también las reliquias de la catástrofe, en la cual sólo quedaron con vida Whymper y los dos guías Taugwalder, padre e hijo, de los siete que formaban la cordada. De Lord Francis Douglas sólo se encontró su bota, así como el libro de oraciones del reverendo Hudson, el sombrero del guía Michel Croz, una bota de R Hadow y fragmentos de vestimenta que se encontraron en el glaciar del Cervino junto con algunos cabos de la cuerda rota en el terrible descenso.

La parte derecha de la Sala, está consagrada a los innumerables guías que ha tenido la región, asimismo también se dedica un espacio a los turistas más célebres que han pasado por la villa, tales como el Rey de Bélgica, Alberto I, gran alpinista, junto con su esposa, y otros príncipes y princesas de la nobleza europea. También son conocidas las estancias del primer ministro inglés Lloyd

George y del Mariscal Mntgomery, que junto con otros viajeros célebres harían interminable la lista.

Una vitrina especial está dedicada al famoso alpinista alemán Georg Winkler, que intentó escalar en solitario el Weisshorn, pereciendo en el intento en Agosto de 1888, y que en Julio de 1956 sus restos fueron devueltos por el glaciar Oeste del citado pico. Fueron hallados varios objetos como un monedero, un trozo de pipa, un sombrero, una bota y un pedazo de cuerda que viajaron durante 68 años por el interior del glaciar.

Otras vitrinas están dedicadas a diversos acontecimientos alpinísticos, así como varias fotografías de los principales guías de Zermatt. Cabe destacar una hacha prehistórica, hallada a 2.250 mts. de altitud y que es uno de los hallazgos prehistóricos más importantes del Valais. Otra curiosidad es la silla con brazos para pasear a los turistas hasta Gornergrat, por medio de portadores, tal y como se venía haciendo, sesenta años atrás.

Una escalera llena de cuadros y mapas, así como una colección de mariposas, nos lleva al primer piso del Museo, donde en una pequeña sala lateral se representa una cocina y dormitorio del siglo XVII, procedente de la casa de los famosos guías Taugwalder. Una vitrina en el centro nos ofrece los más diversos objetos, hierros, armas y monedas roma-

nas, halladas en los glaciares del Theodul Pass. Una buena colección de anti-
quísimos piolets y crampones nos dan idea del equipo que utilizaban los pioneros del alpinismo. También una serie de vetustos esquís, algunos de los cuales son anteriores a la introducción del esquí en suiza; nos recuerdan con nostalgia algún ejemplar que aún corría por nuestro local social. Otra vitrina cedida por la casa Bally nos muestra la evolución del calzado de montaña, desde las botas con tricounis, hasta las botas de esquí con cierres automáticos. Otra sala lateral reproduce una antigua habitación donde se fabricaba el queso, con diversos útiles de cocina y de recogida de frutas.

Diversos animales disecados están repartidos en la estancia, en espera de ser colocados en una nueva sala que se habilitará a tal efecto. Aunque no se muestra, también existe una nutrida biblioteca que está a la disposición de los estudiosos, así como un herbario con todas las plantas de la región.

Aquí termina, pues, esta visita a uno de los templos del alpinismo mundial, y que los que tuvimos la suerte de visitarlo, lo recordaremos durante mucho tiempo.

JOSEP BLANES

ZERMATT, Agosto de 1969

NOTICIARI

ENLLAÇ

Els nostres consocis i amics Josep Elias i Teresa Alba, s'han unit en el Sagrament del Matrimoni. Fent-nos participants del seu goig i alegria, els desitgem una felicitat inacabable.

AIGUAT

El dia 13 d'octubre caigué sobre Vilanova i els seus contorns un fort aiguat acompanyat d'un efereïdor espatec de llamps. El torrent de Santa Magdalena o de la Piera es desbordà, inundant i fent impossible la circulació per la carretera C-246, entre la nostra ciutat i Vilanoveta. El barri de Les Roquetes quedà comple-

tament incomunicat. Els torrents de la Pastera i de Sant Joan sembla que no acusaren una crescuda excessivament perillosa. Potser hi ha contribuït algunes obres efectuades als seus llits, com la presa de contenció prop del mas de l'Artís i la rectificació de curs al sector de l'Aiguacuit.

REIVINDICACIO TOPONIMICA

Llegim als diaris que a la capital del Penedès s'estan fent gestions oficials per tal de substituir totalment l'incorrecte "Vilafranca del Panadés" pel corresponent Vilafranca del Penedès. Esperem veure si a Vilanova hom es decideix a fer unes gestions similars.

CONEGUEM L'IDIOMA

Impressions del Campament - Aplec

Parlarem una mica del Campament. No volem fer una crònica, cosa que ja faran altres companys, sino manifestar algunes impressions, des del punt de vista lingüístic.

En primer lloc, cal felicitar sincerament als organitzadors per la seva bona feina. El Foc de Camp, molt àgil i variat (malgrat el fum), el bon encert i varietat de les proves, la venda de llibres i discos, sardanes, fotografia i el Festival Folk que va omplir un buit que sempre quedava a la tarda.

El diumenge, en acabar de dinar, sentim un cants. Ens hi acostem. Una colla de nois i noies asseguts a terra entremig de les tendes, canten, acompanyats d'unes guitarres. Cançons de Folk, de muntanya, populars, de tot. La gent s'hi va apropant i va formant un cercle al voltant, uns s'efegeixen als cants, altres simples espectadors. Es bonic. Ara canten aquella divertida cançó tan coneguda de tots els muntanyencs: En Joan Petit quan balla... balla amb el dit, amb la mà, amb el colze, amb "l'ombre, ombre, ombre..." ...Ep! què diuen aquests? Què dimoni deu ser això de "l'ombre"? Ara corresponia a l'**espatlla**. Per influència del castellà, molts, de l'espatlla en dieun "hombro". Deducció: Si del que vulgarment hom diu "**colzo**" se n'ha de dir **colze**, del "**ombro**" se'n deurà dir... "**ombre**". Magnífic! Bé, voldríem deixar ben clar que la part del cos que en castellà s'anomena "hombro" en català se'n diu **espatlla**, que no hem de confondre, per analogia, amb el mot castellà "espalda", amb l'esquena.

Recordeu que en català **muntanya** s'escriu amb **u**. Vam veure, en el Campament, un rètol que deia **montanya**.

L'actuació dels CATAIFA-2 va ser un èxit. Aquestes cançons senzilles i rítmiques en les quals tothom pot participar són d'allò més bonic per a un aplec. Ens va agradar la interpretació i la manera de presentar les cançons tot explicant-ne l'origen. Volem felicitar aquest grup de

Folk vilanoví i encoratjar-los a seguir endavant. En la cançó "Cavallers de la Taula Rodona", la traducció del francès de la frase "goutons voir si le vin est bon" per "provarem si aquest vi és bo" no ens va semblar prou acertada. Hauria estat millor "tastarem" en lloc de provarem.

La venda de llibres i discos no es pot dir que va ser un èxit però tampoc un fracàs. Creiem que un altre any anirà millor. Per cert, entre els discos en vam veure (i escoltar després) del nostre compatriota "Pere Tàpias" (Joan Collell) que ens van agradar força. Ja suposem que aquest canvi de nom és per fer-lo més comercial o més fàcil de pronunciar, però el que no entenem és aquesta grafia incorrecta ("Tàpias" en lloc de Tàpies"). Prou incorreccions que tenim en els cognoms a causa del Registre! Almenys, aquest que l'ha pogut escollir...! Llàstima. Un amic comentava, referent a la venda de llibres, "si fossin, per exemple, pastissets, no en quedaria ni un. Segur".

RESPOSTES

Srta. Núria: Tens tota la raó. El mot "**planell**" que tan fan servir els excursionistes per designar un **plànol** o **mapa** és un disbarat quasi tan gros com el famós "bocadill de jamó". Efectivament, el diccionari defineix planell com "un indret pla i elevat".

Aurèlia Rion

SORTEIG

En el sorteig corresponent al mes d'Octubre ha estat premiat el soci Manuel Garcia i Sánchez amb el llibre "La Música contemporània i el públic", autor Manuel Valls.

El soci premiat pot passar a recollir el llibre qualsevol dimarts o dijous de 8 a 10 del vespre; caduca als 60 dies del sorteig.

En cas de no ésser recollit, passarà a formar part de la nostra biblioteca.

NOTICIARI

OPERACIO AQUARIUM

Ja és tradicional que cada any quan se celebra la cursa combinada anomenada "Operació", la pluja faci acte de presència. Enguany e's organitzadors l'han batejat amb el signe del Zodíac que més li correspon. O farà un sol que estabellarà les pedres o hi haurà una segona edició del Diluvi.

UN AEROLIT A BEGUES

A la premsa de Barcelona del passat mes d'octubre hem llegit un reportatge sobre la troballa de nombrosos fragments

d'un aeròlit caigut, en data desconeguda, a les proximitats del poble de Begues. Es donen poques indicacions del lloc de la troballa, més sembla que les restes del meteorit estan situades a les immediacions del coll de la Creu d'Ardenya. A principis de segle, el 1905, també es trobà un aeròlit als contorns del poblat de Garraf, i més anteriorment, el 1861, en caigué un altre al terme de Canyelles, concretament a la Coma de l'Olla. En aquells temps els pagesos feren un pett negoci venent-ne els fragments. A veure si la història es repeteix.

Arxiu cartogràfic

Ha ingressat en aquest arxiu el mapa de l'Editorial Montblanc, SIERRA NEVADA - Sector Occidental, el qual comprèn una bona extensió de la Serralada Bètica. La ciutat de Granada queda situada a l'angle NO. de la fulla. En aquesta hi ha les serres i cims de Trevenque, Dornajo, Alayos de Dilar, Veleta, Mulhacén,

Alcazaba, Vacares, Alpujarra i Cerro Pelado. La majoria d'aquests cims superen els 3.000 metres, amb l'altura culminant del Mulhacén, de 3.478 metres, punt més elevat de tota la Península.

El mapa és a escala 1: 50.000. Queda a la disposició consultiva dels socis.

Proyecto de Reglamento para el Montañismo Juvenil

Hemos recibido de la Federación Española de Montañismo, una carta-circular que nos habla de un tema que ya en diferentes ocasiones había sido debatido en reuniones de Junta sin que hasta el momento se hubiera podido sacar ninguna conclusión, precisamente por la falta de unas Bases con las que atenernos, y aunque éstas tal vez no sean muy estrictas, pues la misma Federación lo califica de "proyecto", lo consideramos de interés para los socios, y por ello las publicamos.

FINES Y ORGANIZACION.—

1.— Para desarrollar los fines de la Federación Española de Montañismo en la edad juvenil y como Organismo Técnico de la misma, se constituye el COMITE NACIONAL JUVENIL DE MONTAÑA.

El Comité no se concibe como un órgano aislado, sino que mantendrá estre-

cho contacto lateral con los demás Organismos Técnicos de la FEM.

El Comité está compuesto por:

— Un Presidente, que será Vocal del Consejo directivo de la F. E. M.

— Tantos miembros como considere necesarios, previa aprobación del Consejo Directivo de la F. E. M.

— Un representante de la Delegación Nacional de Juventudes.

2.— Misión del Comité es:

— Fomentar el Montañismo Juvenil.

— Impulsar la creación de Secciones Juveniles en las Sociedades Federadas.

— Informar sobre las solicitudes de afiliación de entidades juveniles.

— Orientar la práctica del montañismo juvenil.

— Ser oído en la organización de Cursos juveniles de la ENAM.

— Ser oído antes de que los Comités

(Els articles reflexen només les opinions de llurs autors)

de Marchas, Campamentos y Exploraciones Subterráneas autoricen una actividad de carácter juvenil.

— Confeccionar el Presupuesto económico para el desarrollo de su función y administrar los fondos que le sean asignados.

3.— Para la mejor eficacia de los fines indicados, en cada Federación Regional o Provincial de la F. E. M., se constituirá un Comité Juvenil, Regional o Provincial de Montaña, con composición y funciones similares al Nacional, de quien dependerán en su aspecto técnico, y jurisdicción sobre el área de la Federación Regional o Provincial.

4.— La base, el desarrollo y los logros en el Montañismo Juvenil sólo son posibles en el seno de las Sociedades Federadas. A ellas corresponde realizar esta labor pedagógico-deportiva y la F. E. M. espera que todas las Sociedades organicen sus Secciones Juveniles y pongan a su frente a los hombres apropiados a misión de tal responsabilidad.

Las Secciones Juveniles de las Sociedades estarán formadas por los socios menores de 21 años divididos en las siguientes categorías:

Juveniles: de 14 a 17 años inclusive.

Mayores: de 18 a 20 años inclusive.

5.— Las Secciones Juveniles de las Sociedades federadas se regirán por su propio reglamento interno, para la redacción del cual, se tendrán en cuenta los Estatutos de la Sociedad a que pertenezcan y las normas de éste Reglamento.

Las Sociedades comunicarán a la Federación Regional o Provincial correspondiente la constitución de su Sección Juvenil enviando dos copias de su reglamento interno, una de las cuales quedará en la Federación Regional o Provincial y la otra se cursará a la Nacional.

Los Comités Juveniles de la F. E. M. podrán disponer la corrección de aquellos puntos de dichos reglamentos de las Secciones juveniles de las Sociedades que no respondan a las normas propias del Montañismo Juvenil.

Las Federaciones Regionales o Provinciales establecerán un registro de las Secciones Juveniles de su área, y a efectos de coordinación y colaboración, comunicarán a las Delegaciones Provinciales de Juventudes el registro de las citadas Secciones Juveniles.

(continuará)

Próximas Excursiones

Día 16 de Noviembre.— Participación en la marcha por acimudes. XXIII Trofeo «E. Ribas Virgili».

Días 22 y 23 de Noviembre.—

«Acampada Social de Tardor», en Aiguaviva.

Día 30 de Noviembre.— Operació Aqüàrium», Comarca del Baix Llobregat.

Información en el local social.

Vidrios y Cristales

J. CUELLAR

Acristalamiento de obras

Instalación de escaparates y vitrinas

Ventanas practicables de aluminio

Presupuesto sin compromiso

San Gervasio, 10 - Tel. 293 13 90 - Villanueva y Geltrú

President: Antoni Llurba, Secretari: Xavier Salleras Direcció Circular: Xavier Capdet.

T. G. Vilaseca - Villanueva y Geltrú